

Членъ 59). Всяко едно търговско сѣдилище, ще си има по единъ особенъ печатъ, по начинъ въ когото ще е забѣлѣжено имято на мѣстото и царскыятъ знакъ *мѣсяца* и *звѣзда*; а на печатитѣ за външнитѣ търговскы сѣдилища, като ся земе образътъ имъ отъ главното управление на търговиятъ, тогава ще ся испрацатъ на мѣстата имъ.

Членъ 60). Писалищата на търговскытѣ сѣдилища, освѣнь праздничитѣ дни, всѣки день ще сѣ отворени най малко непрѣстанно по шесть часа; писаритѣ когато нематъ нѣкое законно прѣпятствіе, длѣжни сѣ да ся занимаватъ въ прѣписанитѣ имъ часове, и да си разглѣждатъ служебнитѣ работы. А когато ся намѣрятъ на нѣкоя противнѣ постѣпкѣ, най напрѣдъ ще ся посвѣтуватъ и изобличятъ, а на вторыя пѣтъ спорядъ нуждата, ще ся свалятъ отъ службытѣ си и ще ся промѣняватъ.

Членъ 61). Писалищата ще ся отварятъ най малко единъ часъ по напрѣдъ отъ засѣданіето на сѣвѣта, и ще ся затварятъ единъ часъ послѣ, като ся свърши засѣданіето му. Врѣмято и часоветѣ на отваряніето и затваряніето на рѣченнитѣ писалища, ще ся отрѣдятъ отъ странѣ на сѣдилищныя прѣдседатель съ едно обявленіе, и слѣдъ като ся извѣсти на писаритѣ, това обявленіе ще ся залѣпи въ салата на сѣдилището за знаніе и на хората.

Членъ 62). Всичкытѣ записи и други книги, които прѣдаватъ тѣжителъ и тѣжимыятъ (даваджіятъ и противника му) въ писалищата, ще ся забѣлѣжватъ въ единъ особенъ тефтеръ, а главныятъ писаръ ще дава на притѣжятелитѣ имъ по единъ записъ (илми-хаберъ), че гы е приелъ.

Членъ 63). Когато притѣжятелитѣ на записитѣ и другитѣ книги, които ся прѣдали на писалищата, или нѣкои отъ роднинитѣ имъ, пиесменно съ прошеніе си гы поискатъ да имъ ся даджтъ, до гдѣ ся не заповѣда отъ странѣ на сѣ-